

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa P. P.  
przeciwko Sekcji Piłki Ręcznej – W. spółce akcyjnej z siedzibą w P.  
o zapłatę kwoty 24000 euro,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 29 kwietnia 2022 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 13 listopada 2020 r., sygn. akt I AGa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę  
2700,00 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów  
postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.) i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materalnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżący wskazał, że w niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne „związane na gruncie art. 89 k.c., art. 17 § 3 k.s.h. oraz art. 372 § 2 k.s.h. (art. 204 § 2 k.s.h.) z oceną, czy strony mogą w umowie zawrzeć postanowienie, z którego wynika, że umowa wejdzie w życie pod warunkiem wyrażenia zgody przez organ spółki kapitałowej, będącej stroną tej umowy, jeżeli wymóg uzyskania zgody na zaciągnięcie zobowiązania objętego tą umową wynika ze statutu (z umowy spółki), a nie wynika z przepisu ustawy, a ponadto w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.), związane na gruncie art. 60 k.c. z oceną, czy w sytuacji, gdy zawarta w formie zwykłej pisemnej umowa nie wywołała skutków prawnych w związku z brakiem zastrzeżonej w treści tej umowy dla jej ważności (skuteczności) zgody organu spółki kapitałowej, będącej jedną ze stron tej umowy, to czy można w związku z faktycznym wykonywaniem świadczeń stron uznać, że strony mogły w sposób dorozumiany dokonać zawarcia

umowy o tej samej treści, co uprzednio podpisana umowa (o ile przepisy nie wymagają do zawarcia tej umowy formy szczególnej, zaś zgoda organu spółki nie jest wymagana przez przepisy prawa).”.

Wątpliwości przedstawione przez skarżącego nie odzwierciedlają istotnego zagadnienia prawnego.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen przedstawionego problemu oraz na to, że przepisy dotyczące tej kwestii nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ. i z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Ubocznie należy zauważyć, że Sąd Najwyższy wielokrotnie poruszał problematykę zastrzeżenia warunku. W wyroku z dnia 20 maja 1998 r., (sygn. akt I CKN 683/97, OSP 1999, nr 1, poz. 8) wskazał, że nie stanowi zastrzeżenia warunku w znaczeniu wynikającym z art. 89 k.c. zawarte w przedwstępnej umowie sprzedaży nieruchomości oświadczenie stron umowy, uzależniające jej wejście w życie od zezwolenia na zakup tej nieruchomości przez radę nadzorczą spółki z ograniczoną odpowiedzialnością będącą stroną umowy.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).